

[Rager.]

Tid. Det har en Gang før været sat paa Dagsordenen her i Tinget, men kom dengang ikke til Behandling.

Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger over for Oppositionens Ordførere. De var jo begge venligt indstillet over for det, man tilstræber med Lovforslaget; for Venstres Vedkommende var der en betydeligt mere velvillig Grundtone i den nye Ordførers Tale, end vi er vant til hos den gamle, men der var alligevel i saa overordentlig høj Grad Kritik, ikke mindst hos Venstres ærede Ordfører, og det kan jo ikke nytte noget: Vil man Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne og ikke vige tilbage for de eventuelle sekundære Ulemper, der paa et eller andet Omraade kan vise sig.

Det var ogsaa, som om nogle af de fremsatte Udtalelser — og det var ogsaa særlig fra Venstres Ordfører — gik ud paa, at det, Lovforslaget tilsigtede, var at afskaffe Arbejdsløsheden. Saaledes kan jeg ikke se paa det. Man afskaffer ikke Arbejdsløsheden ved at sende Folk til Militærtjeneste ud over det normale, ved at sende dem i Arbejdsleje eller ved at give dem Nødhjælpsarbejde eller andet Arbejde paa indskrænket Betaling. Alt dette er ikke at afskaffe Arbejdsløshed. At afskaffe Arbejdsløshed er at give Folk fuldt Arbejde til tariffmæssig Betaling i Erhvervslivet, og det er ikke Socialministerens Opgave, det sorterer under andre. Vi behøver heller ikke i Dag at komme ind paa en stærkere Diskussion af Erhvervspolitikken — det er der andre Lejligheder til —, men her drejer det sig om en Hjælp i en Tid, da der af Grunde, vi kan strides om, er en ekstraordinær Arbejdsløshed til Stede. Det er dér, man sætter ind, og man sætter ind med Midler og ad Veje, der ikke kan og ikke bør være normale.

Saa kan man spørge: men hvorfor er disse Forhold kommet, hvad er det, der gør det? Og her vil jeg lige sige et Par Ord, i hvert Fald som Forsøg paa en Fremstilling af nogle af de særlige Omstændigheder, der efter mit Skøn er Grunden til den Situation, vi staar i. Der er for det første dette, at Fødselshyppigheden aldrig har været saa stor herhjemme som for 16—20 Aar siden; da havde vi den største Fødselshyppighed, vi nogen Sinde har haft; vi var, f. Eks. et Aar som 1920—21, oppe paa 78 000—79 000 om Aaret, medens vi i Øjeblikket er paa en Fødselshyppighed af 64 000. Det vil altsaa sige, at vi da havde et Fødselsoverskud paa 14 000—15 000 over det, vi nu har. Samtidig var vi indstillet

paa at have en Udvandring paa ca. 6 000 Mennesker om Aaret, den er 600 nu. Det er altsaa 5 400, som maa lægges til de 14 000—15 000; det betyder, at vort Arbejdsmarked i disse Aar skal optage i alt 20 000 Mennesker mere, end der normalt vilde være Tale om. Det betyder selvfølgelig, at der kan være ekstraordinære Forhold til Stede, men det siger ikke det hele. Der kommer endvidere en anden Omstændighed, det er Krisen, der slog ind over Landet og i første Række viste sig derved, at vore Indtjeningsmuligheder fra Udlandet gik saa katastrofalt tilbage paa Grund af den lave Pris, der blev betalt for vort Landbrugs Eksportprodukter, og den ringere Mulighed for Afsætningsmængde, der efterhaanden bød sig paa Markedet. Noget saadant maa i et Land som Danmark meget hurtigt vise sine Virkninger ogsaa for en Række andre Erhverv.

Nu skal jeg ikke komme ind paa en Drøftelse af de Forholdsregler, som Regeringen — efter mit Skøn med Held — har truffet for at bygge en Beskæftigelse op. Men jeg vil gerne pege paa, at medens vi i 1932 i Industrien havde et gennemsnitligt Antal Arbejdstimer paa 881 000 pr. Dag, saa er vi nu naaet op paa et Tal, der ligger ca. 50 pCt. derover. Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har helt Ret, naar han mener, at Industrien er mættet, men paa den anden Side vil jeg indrømme, at vi begynder sikkert at nærme os til en Art Industri-Mætning og kan ikke vente alt for stærk Merbeskæftigelse dér. Desværre ser det heller ikke ud til, at Muligheden for at give Beskæftigelse til flere inden for Landbruget for Tiden er stigende. For at faa flere beskæftiget i Landbruget, er der kun een Vej frem: Udstykningens Vej. Den maa naturligvis stadig følges og Forholdene inden for Landbruget lægges saaledes til Rette, at de mindre Landbrugs Arbejde bliver lønnende.

Hvis vi sammenligner vore Forhold med Udlandets, hvad undertiden kan være interessant, maa man sige, at en Sammenligning af Arbejdsløshedstallene viser, at vi er særdeles godt stillet herhjemme. Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, at han havde studeret Forholdene i Sverige, og jeg gaar ud fra, at det er fra dette ærede Medlem, at det ærede Medlem Hr. Prieme havde de fuldkommen forkerte Tal for Sverige fra 1927 — jeg beder paa Forhaand om Undskyldning, hvis det ærede Medlem Hr. Prieme har skaffet sig dem selv. Jeg beviste for nogen Tid siden, at de Tal, som det ærede Medlem Hr. Prieme gav til bedste